

Retningslinjer for gennemførelsen af de langsigtede garantiforanstaltninger

1. Indledning

- 1.1. I henhold til artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 ("EIOPA-forordningen")¹ udsteder EIOPA retningslinjer for gennemførelsen af de i artikel 77b, artikel 77d, artikel 308c og artikel 308d i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF ("Solvens II-direktivet")² fastlagte foranstaltninger.
- 1.2. Retningslinjerne skal sikre konvergens i praksis i medlemsstaterne og støtte selskaberne i gennemførelsen af volatilitetsjusteringen, matchtilpasningen, overgangsforanstaltningen vedrørende de risikofrie renter og overgangsforanstaltningen vedrørende forsikringsmæssige hensættelser (de såkaldte "langsigtede garantijusteringer og overgangsforanstaltninger").
- 1.3. Disse retningslinjer er inddelt i to afsnit: Afsnit 1 vedrører værdiansættelsen af forsikringsmæssige hensættelser i forhold til de langsigtede garantiforanstaltninger. Disse foranstaltninger er relevante for alle forsikrings- og genforsikringselskaber. Afsnit 2 omhandler fastlæggelsen af solvenskapitalkravet (SCR) for brugere af standardformlen og minimumskapitalkravet (MCR). Ved retningslinjer for sammenhængen mellem de langsigtede garantiforanstaltninger og SCR og MCR antages det, at SCR og MCR beregnes på basis af forsikringsmæssige hensættelser, der værdiansættes i forhold til de langsigtede garantiforanstaltninger.
- 1.4. Retningslinjerne er rettet mod tilsynsmyndigheder i henhold til Solvens II-direktivet.
- 1.5. Ved anvendelsen af disse retningslinjer henviser udtrykket "langsigtede garantiforanstaltninger" til de justeringer og overgangsforanstaltninger, der er fastlagt i artikel 77b, artikel 77d, artikel 308c og artikel 308d i Solvens II-direktivet.
- 1.6. Begreber, der ikke er defineret i disse retningslinjer, har den betydning, der fremgår af de retsakter, der henvises til i indledningen.
- 1.7. Retningslinjerne finder anvendelse fra den 1. januar 2016.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48)

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1)

Afsnit 1: Værdiansættelsen af forsikringsmæssige hensættelser i forhold til de langsigtede garantiforanstaltninger

Retningslinje 1 – Virkninger af volatilitetsjusteringen, matchtilpasningen og overgangsbestemmelsen vedrørende risikofrie renter på forsikringstagernes adfærd

- 1.8. Forsikrings- og genforsikringsselskaber bør undgå at skabe en urealistisk eller fordrejende sammenhæng mellem antagelserne om forsikringstagernes adfærd, som anført i artikel 26 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/35³ (den delegerede forordning), og brugen af matchtilpasningen, volatilitetsjusteringen eller overgangsforanstaltningen vedrørende de risikofrie rentesatser.
- 1.9. Navnlig bør forsikringsselskaber og genforsikringsselskaber, hvor sandsynligheden for, at forsikringstagerne vil udnytte deres aftalebestede optioner, modelleres dynamisk ved hjælp af referenceprocentsatser (f.eks. markedsrentesatser), sikre, at referenceprocentsatserne fastlægges i overensstemmelse med den relevante risikofrie rentekurve, der anvendes til beregning af forsikringsmæssige hensættelser.

Retningslinje 2 – Sammenhæng mellem de langfristede garantiforanstaltninger og beregningen af risikotillægget

- 1.10. Ved beregningen af risikotillægget i overensstemmelse med artikel 38 i den delegerede forordning, bør forsikrings- og genforsikringsselskaber, der anvender matchtilpasningen, volatilitetsjusteringen, overgangsforanstaltningen vedrørende de risikofrie renter eller overgangsforanstaltningen vedrørende forsikringsmæssige hensættelser, antage, at referenceselskabet ikke anvender nogen af disse foranstaltninger.

Retningslinje 3 – Kombination af matchtilpasningen og overgangsforanstaltningen vedrørende forsikringsmæssige hensættelser

- 1.11. Når forsikrings- og genforsikringsselskaber ansøger om at bruge både matchtilpasningen og overgangsforanstaltningen vedrørende forsikringsmæssige hensættelser på de samme forsikrings- eller genforsikringsforpligtelser, i overensstemmelse med artikel 77b og artikel 308d i Solvens II-direktivet, bør det beløb, der henvises til i punkt 2, litra a), i artikel 308d i Solvens II-direktivet, beregnes i forhold til matchtilpasningen.

Retningslinje 4 – Anvendelsesområdet for overgangsforanstaltningen vedrørende risikofrie renter

- 1.12. Forsikrings- og genforsikringsselskaber bør anvende overgangsforanstaltningen vedrørende risikofrie rentesatser på alle de godkendte forpligtelser.

³ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 2015/35 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), (EUT L 12 af 17.01.2015, s. 1)

Afsnit 2: Fastlæggelsen af standardformlen for MCR og SCR, hvor der anvendes langsigtede garantiforanstaltninger

Retningslinje 5 – Sammenhængen mellem volatilitetsjusteringen, matchtilpasningen og overgangsforanstaltningen vedrørende de risikofrie renter og renterisikodelmodulet for standardformlen for SCR

1.13. Forsikrings- og genforsikringsselskaber, der anvender volatilitetsjusteringen, matchtilpasningen eller overgangsforanstaltningen vedrørende de risikofrie renter, bør sikre, at størrelsen af disse justeringer og overgangsjusteringen, der omhandles i artikel 308c i Solvens II-direktivet, forbliver uændret efter anvendelsen af stresstest for den grundlæggende rentekurve, der er fastsat i artikel 166 og artikel 167 i den delegerede forordning.

Retningslinje 6 – Sammenhæng mellem volatilitetsjusteringen, matchtilpasningen og overgangsforanstaltningen vedrørende de risikofrie rentesatser og kreditspændsrisikodelmodulet for standardformlen for SCR

1.14. Ved beregning af kreditspændsrisikodelmodulet bør forsikrings- og genforsikringsselskaber, der anvender volatilitetsjusteringen og/eller overgangsforanstaltningen vedrørende de risikofrie rentesatser, sikre, at størrelsen af volatilitetsjusteringen og/eller overgangsjusteringen, jf. artikel 308c i Solvens II-direktivet, forbliver uændret efter de stresstest, der anvendes under kreditspændsrisikodelmodulet som fastsat i artikel 176, stk. 1, artikel 178, stk. 1, og artikel 179, stk. 1, i den delegerede forordning.

Retningslinje 7 - Sammenhæng mellem overgangsforanstaltningen vedrørende forsikringsmæssige hensættelser og beregningen af standardformlen for SCR

1.15. Forsikrings- og genforsikringsselskaber, der anvender overgangsforanstaltningen vedrørende forsikringsmæssige hensættelser, bør sikre, at størrelsen af overgangsfradraget, jf. artikel 308d, stk. 1, i Solvens II-direktivet forbliver uændret i scenariebaserede beregninger af standardformlen for SCR.

Retningslinje 8 - Sammenhæng mellem overgangsforanstaltningen vedrørende forsikringsmæssige hensættelser og kapitalkravet for operationel risiko i standardformlen for SCR

1.16. Ved beregning af kapitalkravet for operationel risiko bør forsikrings- og genforsikringsselskaber, der anvender overgangsforanstaltningen vedrørende forsikringsmæssige hensættelser, for mængdemålene TP_{life} , $TP_{life-ul}$ og $TP_{non-life}$, jf. artikel 204, stk. 4, i den delegerede forordning, anvende størrelsen af forsikringsmæssige hensættelser før anvendelsen af overgangsforanstaltningen minus det højeste mellem risikotillægget og størrelsen af overgangsfradraget.

1.17. Hvor størrelsen af overgangsfradraget er højere end risikotillægget, bør størrelsen af overgangsfradraget ud over risikotillægget fordeles mellem TP_{life} , $TP_{life-ul}$ and $TP_{non-life}$ i overensstemmelse med hver enkelt komponents bidrag til den samlede størrelse af overgangsfradraget.

Retningslinje 9 - Sammenhæng mellem overgangsforanstaltningen for forsikringsmæssige hensættelser og beregningen af MCR

1.18. Ved beregning af det lineære minimumskapitalkrav bør forsikrings- og genforsikringselskaber, der anvender overgangsforanstaltningen vedrørende forsikringsmæssige hensættelser, for mængdemålene $TP_{(nl,s)}$, $TP_{(life,1)}$, $TP_{(life,2)}$, $TP_{(life,3)}$ and $TP_{(life,4)}$, jf. artikel 250, stk. 1, og artikel 251, stk. 1, i den delegerede forordning, anvende forsikringsmæssige hensættelser før anvendelse af overgangsforanstaltningen minus det højeste mellem risikotillægget og størrelsen af overgangsfradraget.

1.19. Hvor størrelsen af overgangsfradraget er højere end risikotillægget, bør størrelsen af overgangsfradraget ud over risikotillægget fordeles mellem $TP_{(nl,s)}$, $TP_{(life,1)}$, $TP_{(life,2)}$, $TP_{(life,3)}$ and $TP_{(life,4)}$ i overensstemmelse med hver enkelt komponents bidrag til den samlede størrelse af overgangsfradraget.

Overholdelse og indberetningsregler

1.20. Dette dokument indeholder retningslinjer udstedt i henhold til artikel 16 i EIOPA-forordningen. I overensstemmelse med EIOPA-forordningens artikel 16, stk. 3, bestræber de kompetente myndigheder og finansielle institutioner sig på at efterleve disse retningslinjer og henstillinger bedst muligt.

1.21. Kompetente myndigheder, der efterlever eller agter at efterleve disse retningslinjer, indarbejder dem i deres lov- eller tilsynsrammer på passende vis.

1.22. Kompetente myndigheder underretter EIOPA om, hvorvidt de efterlever eller agter at efterleve disse retningslinjer, og de angiver deres begrundelse for eventuelt manglende efterlevelse, senest to måneder efter udstedelsen af de oversatte versioner.

1.23. Hvis de kompetente myndigheder ikke har svaret inden denne dato, anses de for ikke at efterleve indberetningen og vil blive indberettet i overensstemmelse hermed.

Afsluttende bestemmelser om revision

1.24. Disse retningslinjer revideres af EIOPA.